

La toponímia i la seva revisió en la cartografia de la Corporació Metropolitana de Barcelona

por DOLORS BATALLÉ I TREMOLEDA
i JOSEP MARIA RABELLA I VIVES

Palabras clave:

Cartografia, Corporació Metropolitana de Barcelona; revisió toponímica; toponímia; Universitat de Barcelona.

Si bé l'estudi de la toponímia és un fet relativament recent que no es remunta a més de mitjan segle passat, és notable l'augment d'interès que ha suscitat en els darrers anys, amb un increment constant de publicacions i investigacions a tots els nivells. I és que no es tracta tan sols d'una tasca gratuïta d'apassionada erudició historicista sobre els orígens i etimologia dels mots. És també una base d'informació i precisió en escriptures de propietat, herències i altres documents de caire legal; constitueix la xarxa de referència per desplaçar-nos i orientar-nos al camp; conté, sovint de forma implícita, informacions geogràfiques de diversa utilitat; representa un material arqueològic de gran valor i constitueix, en definitiva, el reflex d'una realitat física i humana i el patrimoni històric d'un territori i d'una comunitat.

És ben sorprenent, doncs, el descuit i la falta d'atenció a la toponímia, que tradicionalment han presidit els treballs efectuats pels organismes oficials —per tant doblement responsables— encarregats d'elaborar la cartografia fonamental anomenada també *de base*. Nombrosos treballs han posat ja de manifest aquesta lamentable qüestió¹, amb un repertori d'exemples grotescs que van des dels canvis absoluts de sentit, fins a les redundàncies, tot passant per informacions absurdes («el Pino Viejo» per «el Pi Novell», «los Faisanes de San Nicolás» per «els Feixancs de Sant Nicolau», «relojerías» per «rajolerías», «cerro del Tosal» per «el Tossal», etc.).

La casuística seria divertida si el tema fos intrascendent i amb casos comptats. Però alguns fulls del mapa topogràfic a escala 1/50.000, amb més d'un 60 % dels mots incorrectes, mostren la gravetat de la situació. El problema no és, evidentment,

1. Vegeu, a tall d'exemple, la importància que atorguen al tema un filòleg, Joan Coromines, en *Estudis de Toponímia Catalana* (Barcelona, Barcino, 1965) i un geògraf, Pau Vila, en «Qüestions de toponímia» a *La Divisió territorial de Catalunya* (Barcelona, Curial, 1977).

el de la castellanització de la toponímia (els topònims no tenen «traducció» i la toponímia catalana menor no té tradició en castellà), sinó el de l'absència absoluta de criteris i tractament lingüístic, la falta de coneixements toponímics del topògraf i la manca de revisió final del producte cartogràfic. Aixó sense afegir la causa principal: l'escassa sensibilitat, cultura o responsabilitat, que tradicionalment han mostrat els que eren caps d'aquests organismes d'edició cartogràfica.

No falten precedents, però, d'esforços oficials encaminats a corregir tal desgavell. Una de les primeres iniciatives de la Generalitat de Catalunya de 1931 anà precisament en el sentit de començar per revisar les denominacions dels municipis. La guerra civil va estroncar aquesta tasca i fins a dates molt recents no hi ha hagut iniciatives semblants. La sensibilització per part del Instituto Geográfico Nacional de Madrid es mostrà en els primers intents de revisió en la dècada dels 70, i actualment treballa coordinadament i de forma sistemàtica amb l'Institut Cartogràfic de Catalunya. Tambè en el Servicio Geográfico del Ejército s'ha començat a plantejar el tema. Desgraciadament no es pot dir res de semblant respecte a l'Institut Géographique National francès, que malgrat l'alt nivell de la seva cartografia segueix mantenint en un estat lamentable i vergonyós la toponímia.

D'entre les iniciatives oficials de postguerra dins l'Estat Espanyol, la revisió total i sistemàtica del Mapa de la Corporació Metropolitana de Barcelona, no representa solament el primer treball de gran abast (vint-i-vuit municipis de la zona de major densitat i activitat humanes), sinó també el primer treball minuciós a una escala relativament gran —1/2.000— que comprèn tota l'anomenada toponímia menor: camins, masos, torrents, fonts, etc. La importància d'aquesta tasca de revisió toponímica ha quedat subratllada per la conseqüent informatització de tota la informació escrita dels fulls cartogràfics. Qualsevol interessat per la cartografia s'adonarà de la imperiosa necessitat de la informàtica en aquest tipus de mapa i del caràcter inajornable de la tasca.

Una col·laboració de la Universitat de Barcelona amb la C.M.B.

La Corporació Metropolitana de Barcelona és una entitat d'Administració Local creada l'any 1974 com a «òrgan específic per a l'impuls, coordinació, gestió, vigilància i execució del planejament urbanístic i la prestació dels serveis d'interès rellevant per al conjunt de la zona metropolitana».² El territori metropolità comprèn els 27 municipis següents: Badalona, Barcelona, Castelldefels, Cerdanyola del Vallès, Cornellà, Esplugues de Llobregat, Gavà, l'Hospitalet de Llobregat, Molins de Rei, Montcada i Reixac, Montgat, Pallemà, el Papiol, el Prat de Llobregat, Ripollet, Santa Coloma de Cervelló, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Sant Boi de Llobregat, Sant Climent de Llobregat, Sant Cugat del Vallès, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Sant Vicenç dels Horts, Tiana, Viladecans i el barri de les Botigues de Sitges.

Un dels serveis importants que presta la Corporació Metropolitana de Barcelona és el de l'elaboració de cartografia a escales mitjanes i grans (entre 1/500 i 1/25.000), la qual cosa explica la seva preocupació per les qüestions toponímiques.

L'encàrrec de revisió toponímica de tot l'àmbit metropolità a la Universitat de Barcelona, per part de la Corporació Metropolitana de Barcelona es concretà a partir de dos convenis consecutius entre les dues entitats, representades —respectiva-

2. Definició obtinguda de la pròpia Corporació Metropolitana de Barcelona.

ment— pel Sr. Jordi Parpal i Marfà, com a Gerent de la primera, i pel Sr. Antoni Maria Badia i Margarit, com a Rector de la segona, en dates 17 de desembre de 1981 i 11 de novembre de 1982.

Per part de la Corporació Metropolitana de Barcelona, el responsable executiu de tot el procés de treball ha estat el Sr. Josep Maria Blay i Fontcuberta, cap de la Unitat de Cartografia de la dita entitat.

La Universitat, representada pel Rector Dr. Badia i Margarit, catedràtic de Gramàtica Històrica de la Llengua Catalana, considerarà la conveniència de cercar la col·laboració entre geògrafs i lingüistes, a fi i efecte de sumar els coneixements d'ambdues disciplines en matèria de toponímia i assolir els objectius de forma satisfactòria.

El Cap de la Secció de Geografia i catedràtic, Dr. Joan Vilà i Valentí, encomanà l'execució i organització del treball a Josep Maria Rabella i Vives, professor de cartografia del Departament de Geografia i a Dolors Batallé i Tremoleda, geògrafa vinculada al propi Departament; amb els quals col·laboraren els també geògrafs Francesc Muro i Clement i Ferran Salvador i Franch.

L'assessorament lingüístic fou encomanat pel Dr. Badia, a Josep Moran i Ocerinjauregui, professor de filologia catalana de la Universitat i col·laborador de l'Institut d'Estudis Catalans, i a Josep Llobera i Ramon, professor de català i corrector de l'institut esmentat. En una primera etapa es comptà, a més, amb el valuós suport del catedràtic Dr. Enric Moreu-Rey. Tots ells especialistes en matèria toponímica.

Creiem que cal subratllar l'interès d'aquest tipus de col·laboracions tan desitjades entre la Universitat i altres institucions i, dins la Universitat, entre diferents departaments.

Fases del treball i objectius

Des de l'inici es cregué en la conveniència de dur a terme el treball en dues fases consecutives.

En una primera es realitzaria una tasca elemental i urgent de revisió general, basada de manera gairabé exclusiva en un treball de gabinet. Això permetria la correcció en els aspectes simplement ortogràfics, així com la depuració i la selecció més adient del repertori de noms genèrics. Tanmateix, comprendria la fixació de tota la toponímia major.

En la segona fase, iniciada arran del segon conveni esmentat, es realitzaria una tasca més rigorosa i exhaustiva, abordant la investigació més pròpiament toponímica —toponímia menor—, la qual cosa implica ineludiblement un acurat treball de camp, amb la col·laboració de nombrosos informadors.³

3. Destaquem la col·laboració, a la vegada que els expressem el nostre agraïment, dels següents senyors: Jordi Amigó (Sant Feliu de Llobregat); Fulgenci Baños (Sant Just Desvern); Aurora Carruesco i Jacint López (Montcada i Reixac); Jaume Codina (el Prat de Llobregat); Maria Codina (Castelldefels i les Botigues de Sitges); Miquel Domènech (Viladecans); Equip Museu de Molins de Rei (Molins de Rei); Esteve Faura (el Papiol); Octavi Galceran (Sant Cugat del Vallès); Josep Llobera (Badalona, Cornellà de Llobregat, Esplugues de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts); Francesc Marcé (l'Hospitalet de Llobregat); Carles Martí (Sant Boi de Llobregat); Albert Massegur (Pallejà); Monjos de la Cartoixa (Tiana); Josep Moran (Barcelona, Santa Coloma de Cervelló); Pere Padró (Ripollet); Jacint Ponses (Sant Climent de Llobregat); Miquel Sánchez (Cerdanyola del Vallès); Josep Soler (Gavà); Xavier de Vera (Montgat).

La cartografia de la C.M.B.

L'objectiu de la cartografia de la Corporació Metropolitana de Barcelona consisteix en ser una cartografia de base, a unes escales relativament detallades, aptes per a zones urbanes i destinada en primer lloc a l'Administració Local i altres instàncies oficials, però també a un ampli ventall d'usuaris. Aquests mapes han de servir de base de referència per als treballs d'urbanisme i planificació, així com per a sobrepasar-los-hi qualsevol informació temàtica.

D'entre les diferents sèries cartogràfiques editades per la Corporació Metropolitana de Barcelona, la d'escala 1/2.000 semblà la més idònia, donat el seu nivell d'informació escrita, per a ésser utilitzada en la revisió toponímica. Una escala més petita, més general, hagués suposat una selectivitat de la informació d'acord amb uns criteris de jerarquia i, en qualsevol cas, una pèrdua important d'informació. D'altra banda, una escala més gran, més detallada, hauria estat innecessària en relació amb la densitat de topònims i hagués representat un considerablement major nombre de fulls a utilitzar.

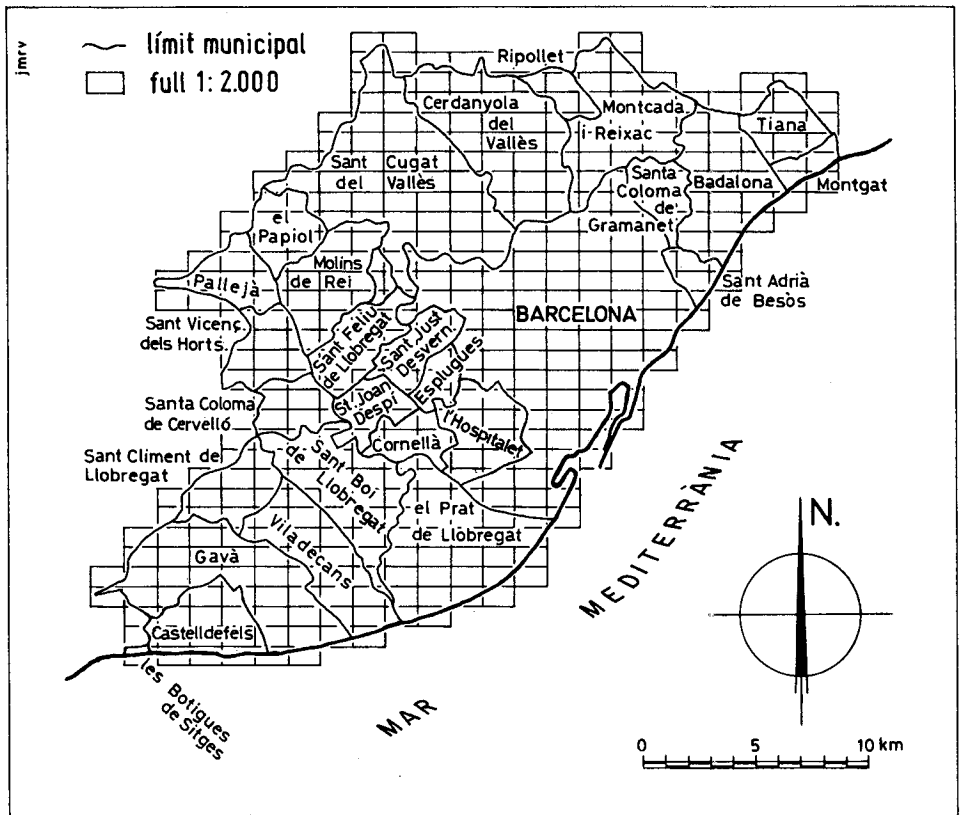

Figura 1. Àmbit territorial de la C.M.B. i cobertura amb els 428 fulls cartogràfics (70 per 47 cm) d'escala 1:2.000 que han servit de base per a la revisió toponímica de l'àrea metropolitana.

La sèrie 1/2.000, editada en una tinta i reproduïda per procés heliogràfic, es compon de 428 fulls cartogràfics, cadascun dels quals cobreix una superfície de 129 ha. D'aquests, uns 130 corresponen a àrees urbanitzades.

La base topogràfica, en projecció UTM, resulta d'una sempre recèn restitució fotogramètrica i és constituïda per corbes de nivell d'un metre d'equidistància, cosa que permet d'expressar perfectament els detalls de relleu del terreny. Hi consten els vèrtex geodèsics i diferents punts de suport. S'indiquen també els límits municipals. A més dels elements geogràfics del paisatge (costes, rius, etc...) hi són tanmateix grafats els elements urbanístics fonamentals: totes les edificacions, incloses les ruïnes; monuments, fonts, basses, camps d'esport; ferrocarrils, carreteres i vials, detallant-hi les voravies; conduccions aèries d'alta tensió; pedreres i instal·lacions diverses; boscos, arbrat i jardineria; etc.

Els signes convencionals emprats hi són escassos, ja que l'escala, relativament gran, permet, en general, de prescindir-ne.

La informació escrita que hi consta comprèn, a més de la toponímia, denominacions de carreteres, autopistes, ferrocarrils, nomenclatura urbana de vials, així com noms d'organismes, institucions, i algunes indústries, comerços i altres establiments seleccionats, que serveixen de referència locacional al lector.

Finalment, hi apareix un repertori de noms genèrics que acompanyen diferents elements grafats: piscina, pou, cabina, bassa, etc.

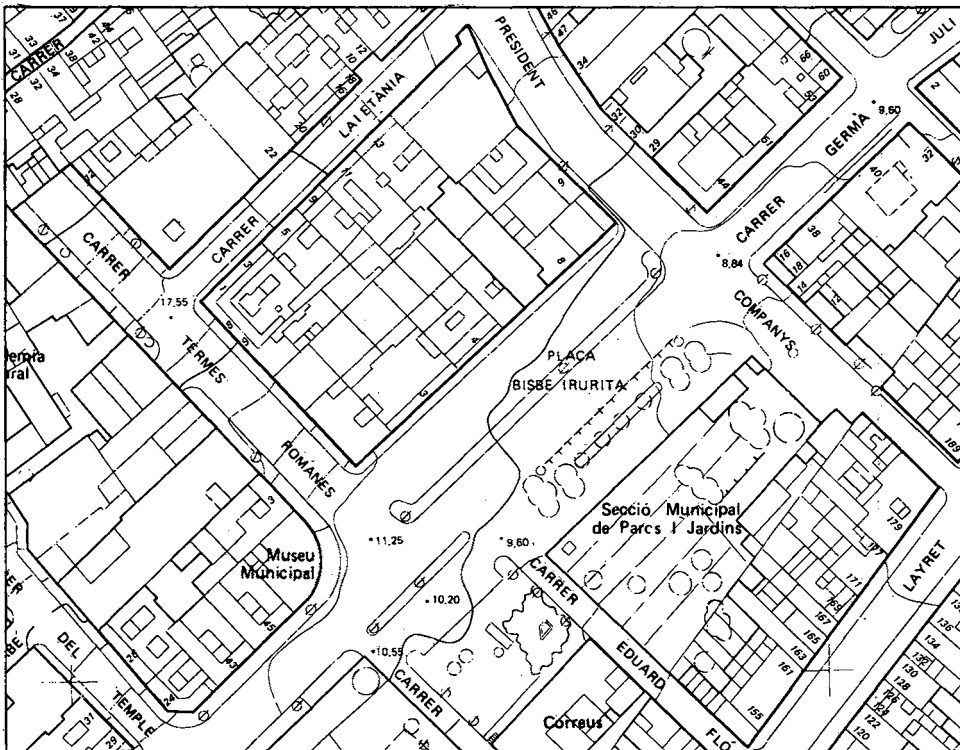

Figura 2. Fragment d'un full d'escala 1:2.000 d'un sector urbà, on s'aprecien algunes de les característiques del mapa: corbes de nivell cada metre, edificació amb voravies, etc.

Algunes consideracions generals d'ordre lingüístic

És interessant de remarcar que, com a norma prèvia, i tenint en compte la dilatada escala en que es treballa, s'optà per aprofitar el caràcter diacrític de la majúscula, utilitzant-la només a l'inici de paraules amb categoria de nom propi. Això comporta, a voltes, d'assumir un cert compromís —la transició de nom genèric a topònim no sempre és clara—, però aporta, sens dubte, una informació interessant a l'hora de fixar la toponímia pròpiament dita, destriant-la d'altra informació (puig = turó; Puig, topònim o cognom).

En molts casos ha calgut aplicar el que podriem anomenar «criteri cartogràfic», considerant noms genèrics —i per tant minusculitzats— aquells que fan referència a elements materials representats en els mapes: en «ajuntament de Barcelona» la paraula ajuntament fa referència a l'edifici; en «dispensari de l'Ajuntament de Barcelona» la paraula Ajuntament es refereix a la institució. D'igual manera escriurem «Bicicletes Amat» (nom d'entitat), però «magatzem de paper J. Valls» (referit a l'edifici).

Respecte a la depuració de noms de lloc vam procedir regularitzant-los ortogràficament d'acord amb la pronúncia genuïna i l'origen, quan aquest era conegut o fàcilment deduïble (Can Buxeras: Can Boixeres), no admetent grafies arcaïques, arbitràries o que deformessin la pronunciació genuïna, encara que aquelles formes fossin difoses (Can Roselló: Can Rosselló; Ca'n Melich: Can Mèlic; Montjuich: Montjuïc; Collcerola: Collserola). Únicament es mantingueren les grafies no normatives en els cognoms de les persones (carrer de Josep Boguñà, però Can Bogunyà) o en raons socials enregistrades.

En qüestions de toponímia viària urbana es va tenir present que la determinació de la mateixa correspon a l'autoritat municipal i, per tant, només ens corresponia la funció de catalanització i correcció gramatical.⁴

Categories toponímiques i tractament de la informació

Per tal d'assolir els objectius abans esmenats, contemplant tota l'àmplia i diversa problemàtica present en un tant complex mitjà cartogràfic, es procedí a la discussió i redacció d'uns criteris classificatoris en relació amb els diferents tractaments requerits per al buidatge, traducció, transcripció i correcció de la toponímia i altra informació escrita que apareix en els mapes.

De l'anàlisi detallada dels mapes es deduïren dues grans categories lingüístiques: A) topònims i B) noms genèrics i altra informació.

A) Toponímia. És precisament en aquesta categoria on cal observar la màxima atenció, conscients de la responsabilitat en relació al patrimoni lingüístic, cultural i històric del país. Ha semblat convenient distingir aquí 5 apartats que mereixen un tractament diferent:

- a) Toponímia de geografia física. Es tracta de noms de rius, torrents, rieres, cims, valls... S'ha establert una distinció entre topònims simples i topònims compostos, aplicant —en conseqüència— el criteri de majúsculització esmentat al principi.

4. Per a més informació sobre els aspectes estrictament toponímics, cal veure la memòria redactada per Josep Moran i Ocerinjauregui, en curs de publicació.

- d) Toponímia d'elements no poblacionals. Es tracta, en general, d'elements de caràcter menys perenne que no pas els de geografia física, que comporten —tanmateix— una categoria de topònims menys consolidats: ermita de Santa Rita; camí dels Frares; carretera de l'Abocador; cementiri Vell.
- e) Toponímia viària urbana. Noms de carrers, places, passeigs, avingudes, passatges: carrer de Balmes; carrer del Camí dels Xiprers; plaça de Can Tiano; avinguda de Catalunya.

B) Noms genèrics i altra informació. En aquesta categoria es distingeixen 5 apartats:

- a) Noms genèrics estrictes, simples o compostos: pou, camí; bassa; camp de futbol; magatzem de paper.
- b) Noms genèrics específics. Amb aquesta denominació s'inclouen tots aquells noms genèrics que queden especificats mitjançant noms propis, però sense constituir topònim: carretera de Barcelona a València; hospital Clínic; ajuntament de Tiana.
- c) Denominacions d'entitats públiques. En general, pel seu caràcter públic i sovint oficial, accepten un grau màxim de catalanització: Corporació Metropolitana de Barcelona; Facultat de Geografia i Història; Consell Superior d'Investigacions Científiques.
- d) Denominacions d'entitats privades. Es tradueixen al català sempre que la forma traduïda no resulti molt estranya a la forma utilitzada habitualment: Catalana de Gas i Electricitat; La Maquinista Terrestre i Marítima; Companyia Transmediterrània; però: El Corte Inglés; El Molino.
- e) Informació explicativa. Fa referència a totes aquelles informacions i descripcions que apareixen en el plànol i que no poden ser tipificades ni integrades en cap dels altres apartats: obres de canalització del riu; hotel en estat ruïnós.

A la vista d'aquestes categories toponímiques detectades, s'establiren uns criteris classificatoris —amb la corresponent codificació— amb la finalitat de facilitar la correcció del mapa, així com la de preveure possibles vocabularis de genèrics, nomenclàtors de vials, inventaris de topònims, etc.

Metodologia del treball

Un dels aspectes fonamentals del treball realitzat ha consistit, sens dubte, en el previ buidatge sistemàtic i total de la informació escrita del mapa preexistent —amb una completa codificació i amb la indicació precisa de la localització— i la seva posterior informatització.

L'escombrat sistemàtic de la toponímia de tot el mapa s'efectuà ja en la primera fase de l'encàrrec, en la que es va treballar directament sobre els fulls cartogràfics mitjançant un codi de colors segons es tractés d'un terme correcte, corregit o bé a revisar posteriorment. Però fou en la segona fase quan es va procedir al buidatge en fitxes i a la informatització, a la vista del volum considerable de topònims, genèrics i altra informació escrita continguda als fulls que calia revisar.

Un dels primers problemes a plantejar en aquest punt fou el de l'ordre dels diferents elements terminològics en els topònims i vocables compostos, de cara a futurs

l·listats alfabètics i nomenclàtors. Després de diversos assaigs i valoracions s'optà pels següents criteris:

a) Toponímia viària urbana, de geografia física i noms de lloc: van ésser entrats pel topònim estrictes, posposant l'article o el genèric que hi corresponia:

Tres Turons, els
Llobregat, riu
Ocells, font dels
Font dels Ocells, riera de la
Font Vella, la
Balma, carrer de

b) Toponímia de poblament: es seguí el mateix criteri excepte en els casos de masies o cases que han perpetuat el nom. Com és sabut, en aquests casos els vocables Mas, Can, Cal, per exemple, queden integrats plenament al topònim i; per tant, resten en majúscula. Malgrat això, com aquests casos són molt nombrosos, per tal de facilitar-ne la localització en l·listats alfabètics, es va optar per entrar-los pel nom o sobrenom. Així tenim:

Reixac, Can
Ardiaca, Ca l'
Roig, Mas
Hospitalet, l'
Botigues de Sitges, les

c) Genèrics compostos, genèrics especificats, entitats públiques i privades, i informacions diverses, s'entraren sense alterar l'ordre en que apareixia al mapa:

carretera de Barcelona a València
camí del Cementiri
edifici en ruïnes
parròquia de Santa Maria del Mar
Ciments Asland

Tota aquesta terminologia enregistrada en fitxes fou acompanyada de la següent informació:

— La codificació que defineix la categoria:

1. Toponímia viària.
2. Noms genèrics.
3. Topònims de geografia física i de poblament.
4. Genèrics especificats i informacions diverses.
5. Entitats públiques i privades.

— La referència del full cartogràfic corresponent.

— La localització dins el full, mitjançant un sistema de coordenades simples establert en el propi mapa, ja que una escala tan gran desaconsellà les referències massa llargues per coordenades geogràfiques. Els nous termes o els canviats de localització foren indicats a més a més en color en els fulls cartogràfics originals.

— Les inicials i el codi establert del municipi al qual pertany.

La posterior informatització⁵ d'aquests registres —prop de 25.000— permeté d'una banda elaborar un vocabulari castellà-català i català-castellà de tots els genèrics que apareixen al mapa. En segon lloc, possibilità la revisió i necessària actualització de la toponímia vial urbana d'acord amb els múltiples canvis introduïts pels plans municipals de cada municipi.

Finalment, els llistats d'ordinador acompanyant els mapes facilitaren un minuciós treball documental i de camp on a més de detectar errades es realitzà una labor de complementació toponímica. Així mateix, i fins on fou possible, aprofitant el treball de camp i els coneixements dels informadors, es procedí a revisar la correcció, pertinença i localització dels registres corresponents a entitats públiques i privades.

Per a tota aquesta feixuga tasca es comptà amb la inestimable col·laboració dels nombrosos informadors —investigadors, erudits, gent gran de les localitats— sense els que la feina hagués estat impossible.

La filtració de la informació de camp amb els criteris lingüístics sobre toponímia i les inevitables revisions i correccions de picat, permeteren per fi completar cada registre amb la seva sortida correcta, revisada o canviada, per treure'n els llistats definitius i senyalitzar sobre el mapa original els noms afegits i els canviats de localització.

La revisió toponímica ara enllestida ha comportat, en resum, la traducció i correcció ortogràfica general del mapa; la fixació de la toponímia menor i de la corresponent a vies públiques; la determinació dels epígrafs referents a entitats públiques i privades; la comprovació de la ubicació correcte dels topònims, genèrics i informacions diverses i, finalment, la complementació toponímica, entesa com un recull de caràcter universal i exhaustiu.

Aquesta feina s'ha començat a reflectir en els fulls del mapa 1/2.000 de recent edició, actualitzats i generats a partir de nous vols fotogramètrics i ha servit ha per a proporcionar la informació, degudament seleccionada, de tot el nou mapa 1/5.000, idoni per acompanyar un nomenclàtor d'utilitat pública.

L'amplitud i rigorositat amb que ha estat duta a terme aquesta tasca al llarg de 3 anys, i que es tradueix en uns resultats que corresponen prou bé a l'estat actual del territori han fet pensar, tanmateix, en la conveniència d'establir un servei elemental, però permanent, de manteniment i revisió que, a més d'aspirar a un perfeccionament continuat del mapa, possibiliti d'incorporar aquells canvis introduïts per la forta dinàmica poblacional i urbanística.

Resumé: La toponymie et sa revision dans la cartographie de la corporation metropolitaine de Barcelone

Les aspects toponymiques ont été longtemps négligés en ce qui concerne la confection de la cartographie de base, s'introduisant de graves erreurs d'interpretation. L'intérêt et l'utilité des études de toponymie son donc évidents.

La Corporation Métropolitaine de Barcelone —constituée par les 27 municipalités des environs de la capitale catalane—, en voulant disposer d'une cartographie de base, mise à jour, également en ce qui concerne ses aspects toponymiques, a chargé une équipe de géographes et de linguistes de l'Université de Barcelone de la révision toponymique de tout l'environnement métropolitain.

5. Per als treballs d'informatització es comptà amb un ordinador de gran capacitat de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. A aquest servei i especialment a qui s'encarregà la major part del nostre treball, el geògraf Joan Romeu, el nostre agraiment.

L'échelle utilisée, 1/2.000, a supposé la révision de 428 cartes, chacune d'elles ayant une superficie de 129 ha.

Le travail a duré environ 3 ans, ayant été organisé en deux étapes. La première phase, une révision générale, a consisté principalement en un travail de bureau. Dans la deuxième phase, on a réalisé un moulage exhaustif de toute l'information écrite contenue dans les cartes, une mise en ordre méthodique de cette information selon les critères établis par l'équipe elle-même, une correction basée sur le travail de terrain et la consultation de sources documentaires et linguistiques, et enfin, une informatisation de tous les éléments révisés, ce qui permettra, sans grand effort, de maintenir l'actualité de la toponymie qui apparait dans la cartographie de la Corporation Métropolitaine de Barcelona.

Abstract: toponomy and its revision in the cartography of the metropolitan corporation of Barcelona

The consideration of placenames has been neglected for a long time in the task of basic cartography, leadins to serious errors in interpretation. The interest and desirabilty of studies in toponomy are therefore obvius.

The Metropolitan Corporation of Barcelona —consisting of 27 towns in the area around the capital of Catalonia—, wishing to avail of a basic cartography, brought up to date, including in its consideration of placenames, commissioned a tea of geographers and linguists from the University of Barcelona to revise the placenames of all the Metropolitan area.

The scale used, 1/2.000, has meant the revision of 428 maps, each of which covers an area of 129 hectares.

The task has taken approximately 3 years, having been divided into two stages. The firts stage, one of general revision, has basically consisted of library research. The second stage has involved the carrying out of an exhaustive survey of all the written information to be found in the maps, a methodical ordering of such information according to the criteria established by the tea itself, a task of correction based on the field-work and the consultation of documentary and linguistic sources, and finally, the computerization of all the elements revised which will make it possible, without undue effort, to keep up to date the placenames which are to be found in the cartography of the Metropolitan Corporation of Barcelona.